

गण - 1

तुजला नमितो वंदन करीतो (×2)
हे गणराया रे..
तुझ्या मी पडतो पाया रे..

कार्यारंभी गण तुझा गाऊनी
रसिक जाऊदे ताल सुरात न्हाऊनी
तुझ्या कृपेचा वरदहस्त तो राहो आम्हावर..
वंदितो गजमुख लंबोदर

तुजला नमितो वंदन करीतो
हे गणराया रे..

दे बळ आम्हा तुझे गुण गाया रे (×2)
तुझ्या मी पडतो पाया रे..(×2)

गण - 2

आले गणराय गणराय गणराय (×2)

संगे बानू म्हाळसा घेऊन यावं तुम्ही खंडेराय (×3)

याव विठुराय विठुराय विठुराय (×2)

संगे रखुमाईला घेऊन यावं तुम्ही विठुराय (×3)

यावं नटराज नटराज नटराज (×2)

तुमच्या चरणाशी आज आम्ही वाहतो हा स्वरसाज (×3)

यावं रसिकांनो रसिकांनो रसिकांनो

सेवा भोळी ही घ्यावी गोड मानून

लोकसंगीताचं दान माय मराठीचं गुणगान.....

गोंधळ - 1

अंबाबाई लाड लाड ये गं
का गं धरीलास राग (२) ॥धृ॥

तू गं सत्वाची खरी अंबाबाई
तुझ्यासाठी मी आलो पायी पायी (२)
तू गं पुढं पुढं (२) मी गं तुझ्या मागं ॥१॥

तुझ्या चरणाची लागलीया गोडी
सोड मनाची अंबाबाई अढी (२)
का गं केला तू(२) भक्ताचा त्याग ॥२॥

गोंधळ - 2

सात समंदर आटलं गं बाई देवीच्या अंघोळीला
पाहून हसली रेणुका गं बसली अंघोळीला

आकाशाचा करून धोंडा अंगच घासलंय
धरतरीची करून चोळी बाई पातळ नेसलंय

अन असा हयो शिणगार शोभून दिसे बाई
मांढरच्या काळूला....

जागरण - 1

खंडोबा रायाचं येड बाई लागलं मुरळीला
लागलं मुरळीला येड बाई लागलं वाघ्याला(२) ॥धृ॥

जेजुरीचा खंडेराया ग राया (२)
येतो भक्ताला ताराया (२)
सान थोर आया बाया ग बाया (२)
लागं देवाचं गुण गाया ग गाया (२)
सदानंदाला आळवू सदानंदाला (२) ॥१॥

जागरण - 2

या या जेजुरीचा सोन्यावाणी रंग रंग ग
पाहून भक्त होती दंग

बानू बाईला पाहून माझा देव वेडा झाला
तिच्यासाठी देव तो चंदन पुरी गेला
बानू म्हालसा नांदे देवा संग संग ग

मुरळी नाचते, घेऊन हाती घाटी
तिन्ही वाहिल सार खंडेराया साठी
भक्त वाघ्या गोड गाणी गाती
जेजुरीच्या काठी सर्व भक्त दंग होती
जागरनात वाघ्या मुरळी नाचे संग संग ग

बोबडी गवळण

येईन तुमच्या संगतीन बा
जायबा किसना आता गल्या मी
येईन तुमच्या संगतीन बा ॥ धृ ॥

एके दिवशी यशोदे माईन
गाईचागलवता कालाले बा
समद्या पोलांना
समद्या पोलांना लुटी लुटी दिला
मलाच दिलबल दिलाल बा
मीच मागाया गेलो ले बा
मलाच मुतकूनी धरलया बा
दुबूदुबू दुबूदुबू माललं ले बा
बुदुबुदु बुदुबुदु लल्लो ले बा

ए जायबा किसना आता गल्या मी
येईन तुमच्या संगतीन बा ॥ 1 ॥
एके दिवशी यशोदे माईन,
मऊ मऊ पोल्या केल्या ले बा
समद्या पोलांना

समद्या पोलांना एक एक दिली
मलाच अलदी दिली ले बा
मीच मागाया गेलो ले बा
मलाच मुतकूनी धरलया बा
दुबूदुबू दुबूदुबू माललं ले बा
बुदुबुदु बुदुबुदु लल्लो ले बा

ए जायबा किसना आता गल्या मी
येईन तुमच्या संगतीनं बा ॥ 2 ॥

एके दिवशी यशोदे माईन,
सोन्याचा गोळा केला ले बा
समद्या पोलांना ..
समद्या पोलांना पका पका दिला
मलाच थोडा दिला न बा ..
मीच मागाया गेलो ले बा
मलाच मुतकूनी धरलया बा
दुबूदुबू दुबूदुबू माललं ले बा
बुदुबुदु बुदुबुदु लल्लो ले बा

ए जायबा किसना आता गल्या मी
येईन तुमच्या संगतीनं बा ॥ 3 ॥

शेतकरी गीत -1

जीवाशिवाची बैलजोड, लावल पैजेला आपली कुडं,

डौल मोराच्या मानचा रं डौल मानचा

येग रामाच्या बानाचा रं येग बानाचा

तान्या-सर्जाची हं नाम जोडी

कुना हुवीत हाती घोडी माझ्या राजा रं

धरती आभाळाची चाकं, त्याच्या दुनवेची हो गाडी

सुर्व्या-चंदराची हो जोडी, त्याच्या सर्गाची रं माडी माझ्या राजा रं

सती शंकराची माया, इस्नू लक्ष्मीचा राया

पुरुस परकरतीची जोडी, डाव परपंचाचा मांडी माझ्या राजा रं

शेतकरी गीत -2

गेला न्याहरीला शिरपा न मादा

झुणका भाकर संगत कांदा

झुंजू मुंजू चं कोंबडं बघा आरवलं रं (हैया)

भलगरी दादा भलं रं

केलं सुगिनं समद्यांचं भलं रं

भलगरी दादा भलं रं

अवता भवतानं शिवार फुललं रं

भलगरी दादा भलं रं

Bharud

शिवराय पाळना

जन्मला जन्मला बाळ शिवबा जन्मला (२)
त्या दुष्ट गनिमांचा, संहार करण्याला (२) ॥धृ॥

आलाप

वाजे सनई चौघडा, दोर पाळण्याचा ओढा (२)
दोर पाळण्याचा ओढा बाया गाती हो पाळणा (२)
बाया गाती हो पाळणा (४)
जो जो रे, बाळा जो जो रे (४)
माय जिजाऊचं स्वप्न पूर्ण करण्याला (२) ॥१॥

मग शिवबा मोठा झाला ...हो...हो...
फिरवी दांडपट्टा भाला... हो...हो...
मग शिवबा मोठा झाला,
फिरवी दांडपट्टा भाला (३)
हिंदवी स्वराज्य साकार करण्याला॥२॥

घेऊन मावळे सोबती...हो... हो...
उरली कशाची ना भीती... हो...हो
घेऊन मावळे सोबती
उरली कशाची ना भीती (३)
स्वराज्याचं तोरण बांधण्या तोरण्याला (२) ॥३॥

छंद तुझा लागला

छंद तुझा लागला ,ग अंबा बाई नाद तुझा लागला ।

हिरवागार शालू तुझा, हिरवागार शालू।
कशाने मळविला, हाती ग बाई परशूला खेळवीला ।

पाहुनी आली घरा जगदंबा माझी पाहुनी आली घरा
आहो आली आली पाहुनी आली घरा
जगदंबा माझी पाहुनी आली घरा

सढा सारवन केले वाड्यात
हळदी कुंकाने देवी चा माळवत भरून
मोत्यांन भांग भरा
अंबाबाईचा मोत्यांन भांग भरा
जगदंबा माझी...

जिजामाई ने सेवा केली
तुळजापूरची अंबाबाई शिवनेरी नेहली
पोटी मागितला हिरा अंबाबाई ला पोटी मागितला हिरा
जगदंबा माझी...

आम्ही गोंधळी

आम्ही गोंधळी गोंधळी
गोविंद गोपळाचे मेळी
आमचा घालावा गोंधळ
वाजे हरिनामी संबळ

कामक्रोध बकरा मारा
पूजा रखुमाईच्या वरा
दहापात्र घाला जेवू
तुमच्या गोंधळाला येऊ
जिथं विठ्ठल राऊळ
तिथं तुक्याचा गोंधळ

मध्यांतर

हयो गडी हाय भलताच चालू

कधी बाई साजण येणार
चढविला साज शिणगार
कसा ढोलकीचा वाजला तोडा
जरा हळूच तार तुणतुण्याची छेडा....

अवकाळी आला सखा साजन
कशी करू बाई जीवाची राखण
याला आण कुणाची मी घालू
हयो गडी हाय भलताच चालू
हयो गडी हाय भलताच चालू ॥धृ॥

लाजलेला कसा मला पाहून
रंगलेलं तोंड पान खाऊन
लाडीगोडीन इशारा देऊन
माझ्या काळजाच दार कसं खोलू ॥1॥

पाव्हना दिसतोय खुळा
दुरून हाणतोय शीळा
कसं बाई मी नजरेनं बोलू ॥2॥

ही नटरंगी नार

ही नटरंगी नार, मारी काळजात वार
ही नटरंगी नार, मारी काळजात वार
पाडी कासोट्याला पार, चापुनिया पट्टी(*2)
पाटलाला दावला चाळा, कुलकर्ण्याला घालते डोळा
मास्तरांनी सोडली शाळा हिच्यासाठी

तेल्यापासून तेल बघा नेती, वाण्यापासून गूळ ही घेती
हिनं गुजरला येडा केला
खुळा झालाया बामण, सोडून दिले देवध्यान
मागं पंचांग घेऊन पळतोया किती

खाऊन मिठाईचा पुडा, केला हलवायाला येडा
हिनं कितिकांना दिला बघा धडा
लागली न्हाव्याच्या पाठी, त्याची लिलाव केली धोपटी
अशी नार हिच्याकाठी भुलविले किती

हिचा पाहुनिया ताल ताल फुगले सोनाराचे गाल लाल
त्यानं दुसऱ्याचा माल हिला दिला
लावलं तांबटाला पिसं, केलं बुरडाचं हसं
परटाचा पाडला खिसा, आता सांगू किती

हिचा कळला नाही कावा, सोडला कुंभारानं आवा
गुरवाला दावली बघा हवा
अशी बाजिंदी नार, हिचं दिसणं गुलजार
म्हणे पठ्ठे बापू पार छंद सोडा हिचा

कुणा कुणा वाटे वाईट वर्तन

कुणा कुणा वाटे वाईट वर्तन (२)

नर्तकीचा अर्थ उलटा कीर्तन (२) ॥१॥

दोन्ही रूपे देव नांदे

या मोहमायेत

एक मंदिराच्या छायेत

एक नर्तकीच्या पायात ॥१॥

एक देव बसला आहे फुलात हारात(२)

माझा देव दिसतो मला पायी घुंगरात(२)

एकाला पुजते माझ्या मनमंदिरात(२)

एक गोड गायनाच्या कंठी सुरात

कोणी साजनाला हृदयी गोंदन

कोणी भाळावरती लावी चंदन

प्रत्येकाचा देव वेगळा (२) आपल्या आपल्या ध्येयात

एक मंदिराच्या छायेत

एक नर्तकीच्या पायात ॥२॥

गवळण

आता नका पाहू बाई मागं वळुन
दहया दुधाचे माठ मोलाचे नीट धरावे जपून
चींगु, रंगु, राधा, गोदा, यमुना, जमूना, चंद्रा, मैना
नीट चला म्होरं बघून॥धृ॥

रोज तयाची येक येक खोड
त्यातच तुम्ही मोठ्या द्वाड
मनातल्या मनात तुम्हा त्याची आवड
असं झालं, तसं झालं, दही दूध वाया गेलं, सांगता मला वरडून ॥१॥

संत सखू गेली राऊळात
टाळ चिपळ्या घेओनी हातात
आषाढ वारी, कार्तिक वारी पंढरपुरी महाद्वारी येती भक्तजन ॥२॥

रखुमाई रुसली

सावळ्या हरी, ऐकू या तरी, काय झाला रुसायला रखुमाई रुसली,
कोपऱ्यात बसली, चला जावू पुसायला ॥

रखुमाई म्हणते फुगवून गाल भक्तांच्या चालीवर तुमचा ताल या
भक्ताघरी काय ठेवलाय हो? उठसूट घुसायला.... रखुमाई रुसली,
कोपऱ्यात बसली, चला जावू पुसायला ॥

कोणी ती तुमची जनी का फनी तिची कशी केली वेणीफणी दळणकांडण
करून गेला लुगडी धुवायला.... रखुमाई रुसली, कोपऱ्यात बसली, चला
जावू पुसायला ॥

तो एक वेडा तुकोबा वाणी त्याने कुठे लिहिली चार-दोन गाणी आता
तेवढ्यासाठी काय विमान धाडायचं फुकटचे बसायला.... रखुमाई रुसली,
कोपऱ्यात बसली, चला जावू पुसायला ॥

उगाळलं चंदन हरकत नाही एकनाथ तसा कुणी परका नाही पाणक्या
बनून तिथंच राहिलात पाणी भरायला.... रखुमाई रुसली, कोपऱ्यात
बसली, चला जावू पुसायला ॥

आणखीन तो एक सेना न्हावी त्याची ती धोपटी तुम्ही का घ्यावी राजाची
केली स्वतः हजामत आणि बसला तासायला.... रखुमाई रुसली, कोपऱ्यात
बसली, चला जावू पुसायला ॥

भले दामाजीने धान्य वाटले त्यासाठी तुम्ही काही करावे म्हटले पितांबर
सोडून लंगोटीशिवाय काही नव्हतं नेसायला....

रखुमाई रुसली, कोपऱ्यात बसली, चला जावू पुसायला ॥

नाम्याचे गेला कीर्तन ऐकायला अंगात आल्यावानी लागलात नाचायला

तरी बरं, तिथं कबीर होता

सावध करायला....

रखुमाई रुसली, कोपऱ्यात बसली, चला जावू पुसायला ॥

चोखोबा एक तर जातीचा महार त्याने कुठं केलं मायबाप जोहार

त्याच्या संगतीने ढोरं ओढलीत रोहिदाच्या संग चामडी रंगवलीत
गोरीबासंग मडकी घडवलीत आता कोण बाकी सांगा गुरुनाथ काय झालं
हसायला.... रखुमाई रुसली, कोपऱ्यात बसली, चला जावू पुसायला ॥

या विठुचा गजर

या विठुचा गजर हरिनामाचा झेंडा रोविला ।
या संतांचा मेळा गोपाळांचा, झेंडा रोविला ॥१॥

कौल घेतला लिहून शंभर वर्षे जाण ।
नांगर धरिला सत्त्वाचा बैल मन पवनाचा ॥२॥

उखळण प्रेमाची काहिली, स्वस्थ बसुनी सद्गुरूजवळी ।
प्याला घेतला ज्ञानाचा, तोच अमृताचा ॥३॥

पंचत्वांसी गोफण, क्रोध पाखरें जाण ।
धोंडा घेतला ज्ञानाचा करितसे जागरण ।
केशवदास म्हणे संतांचा मेळा गोपाळांचा ॥४॥